

notaris te Giesendam

Cornelis Marius Brooshooff - Jozine van der Boever

Jan rechter in Indië	Jozine getrouwd met Dr. Snellen	Marie getrouwd met prof. Baucke	Pietes getrouwd met Marij Louies Charlotte Einthoven
	Brooshooff		Einthoven

Cornelis Marius Mr. in de Rechten ambtenaar in Indië overleden 1945 2 kinderen	Louise getrouwd met prof. v. alphen de Keer 3 kinderen	Jozine getr. met v. l. M. Cox 4 kinderen	Pietes musicus overleden 1956 niet getrouwd.
--	--	--	--

30 maart.

Zoo ik kort met ik u nog enkele dingen samen-
vatten, na ons gesprek j. l. Woensdag. Het was
20 jaar toen mijn vader stierf en ik was tot
zijn dood in nauw contact met hem.

Hij was een heel energiek, hard werkend
man, nootlijk, geshij, brilant, een aller-
genetigste vader en hachelijk eethgewood.
Daar tegenover spoedig driftig, soms kees-
slachtig, hardig en ongezeld in werken
v. l. Maaltijden. Wij kinderen waren dol
op hem en ook later, na zijn dood, bleef

hij kon ons zooveel als van de paar klein kinderen, hartelijk en liefhebbend.

De vier of vijf Hollandse jansen, wa te zijn benyhoust uit Indië ten wien zijn de beste waren zware en moeilijke jansen.

De eerste twee oogoperaties waarden hij zijn oog verloor. moeilijkheden op finantieel gebied. het op slaakte voegen. bliek afspraken van de opvoering van zijn voorrechtshuk "Arus Java" dat don 18 bouen voorrecht onder Broudges's reeds in the die was genomen, zelfs de maguettes van de tooneelschikkingen waren al aan zijn goed. Keuring onderroepen geweest. Broudges's had een meevre verhouding of een heereve eelgenote, dat meest ik niet meer precies en die maakte betwaven tegen de rol die haar was toegedaat en nog enkele andere tegen 'shuk' xelve. Hij kreef na een shuk "Belast" wat ook niet opgedoend werd, maar daar meest ik weinig van.

Tren kwans zijn been. breed, verbeerde behandeling en daarna operatie en maandenlang ziekte in Brouovo, slope. loosheid, melancholie en een verblijf van enkele jaren in een wrieking. Daarna was hij gewoon thuis, maar hij heeft zijn verkracht niet meer teruggebrezen.

Bl. Brouw heeft no 5- en 2

Hij las nog steeds veel, ging ook wel uit, lagelde wel bij zijn en speelde met mijn kinderen. Maar na zijn regeere, vrienden en familieleden had hij weinig betrefte meer, hij concentreerde zich op zijn gekin en kinderen.

In 1893 stierf mijn moeder, wat een zware slag was van hem; zij was slecht te jaer en altijd een trouwe kameraad van hem geweest. Zij was een taekte, rustige en vriendelijke persoonlijkheid, doct her van Dr. Jacob Binsthoven, medicus op Java en hoarse de Vogel. Het was een groot gekin, tien kinderen waervan vier niet mijn grootvaders eerste huwelijk. Haar broers waren prof. Binsthoven, die de nobelprij's kreeg, en twee residenten in Indië, tusters hielden met Hofland, Douwe Dekker en prof. Julius. Er was een grote band met al deze familieleden, ons huis was altijd wt lage's en mijn vader had dit ook graag. Hij was zeer muziekpaal, com. pondeerde cantate's die op familiefeestjes gekougen werden. Ook had hij zijn vaste speelaroud met zijn schoen. moeder en 2 zragers van hij "doubre" Speelden.

Hij beoogt ook geregeld de Witte Soer
te laten deen Bode, en schakke doo
veelen goed, won wel eens vrijken.

Dit zijn nog enkele Terzinderningen
aan hem, persoonlijke. Misschien hebt
u er iets aan, misschien niet.

Ik vond it prettig u te ontmoeten en
hef veel belangstelling van uw werk.

Met vriendelijke groeten van hem tot hem
geerne eure
J. Cox. Broosboof

2 April

Dank van uw brieven. Ik zoud de laatste beken
niet zucken doen, omdat ik it niet te jaartal
niet weet. Wel, dat it tussen 1865 en 1868 was.
Van die Kamer van Koophandel geloof ik ook
niet. ik seunig hiervan naar andere in memo-
riën. Maar ik naeg mijn zuster ook of zij
u hierover rechtstreeks te schrijven zou, mis-
chien kan zij u hierover nader inlichting
de papieren verzend ik morgen.

Met v. groeten geerne eure
J. Cox. Broosboof

Jac. Catsers. 10
Voorburg.

8 April '54⁵

KON. INSTITUUT
VOOR TAAL-, LAND-
EN VOLKENKUNDE

Bot. B. Broosboof no 5
m. 3

Leer geachte heer Nieuwenhuys,

Van morgen ontving ik uw brief en antwoord
u gauw, dat ik t erg prettig zal vinden u
te leeren kennen en u over mijn vader te
vertellen. Mijn zuster liet me uw brieven
lezen, ook uw laatste brief na uw bezoek
in Groningen en vroeg me u op de daarin
staande vragen te antwoorden. Hetgeen in
het In Memoriam van Mr. K (ik weet niet
of dat Koch was) staat is onjuist. Mijn vader
is nooit secr. van de Kamer v. Koophandel en
Nijverheid te Batavia geweest. Wat zijn
operaties betreft: hij is 2 maal geopereerd,
de eerste maal enige jaren na onze terug-
komst in Holland, dus na 1904, in t Ooglijders-
gasthuis in den Haag; de 2de maal in September
1908 door prof. Straab in t Ooglijdersziekenhuis
Prinsengracht te h' dam. In 1901 is mijn vader
met een 6-maands verlof naar Holland
gegaan, terwijl mijn moeder en de kinderen te
Tjandi bleven, en ik meer dat het toen ook
al voornamelijk was voor zijn oogen, maar
er is toen geen operatie geweest. De toestand
van zijn oogen heeft hem groote zorgen

gegeven in verband met zijn werk.
 U moet u niet te veel voorstellen van
 hetgeen ik u hier nog kan geven van
 correspondentie enz. Een kleine bundel brieven
 van v. Deventer en eenige anderen aan mijn
 vader (niet omgekeerd behalve een klad van
 een brief aan Vierhout) is helaas alles wat
 we hebben. Ook het toneelstuk "Arm Java"
 en eenige gedichtjes. Het andere dat ik
 bezat stuurde ik al naar mijn zuster. Heel
 jammer dat er maar 3 locomotieven waren
 en ook weinig overdrukken van artikels. Door
 de langdurige ziekten van onze beide ouders,
 verhuizingen, maar ook doordat mijn vader
 iemand was, die weinig prijs stelde op het
 bewaren van zijn eigen werk, is er maar zoo
 heel weinig helaas. Van't oudere geslacht,
 die hem in zijn goede tijd gekend hebben, is
 er, voor zover ik weet, niemand meer in leven.
 Maar wat ik me zelf van hem herinner zal ik
 u heel graag vertellen. U noemt di o. a.
 Dinsdagochtend de 16de voor een bezoek; die
 dag zou mij ook goed schikken. Mijn man is
 tot zijn spijt alle 3 dagen bezet, maar we
 hopen, dat er nog wel eens een andere gelegen-
 heid zal komen u te ontmoeten. Komt u
 zoo vroeg als u wilt en hebt u lust te
 blijven koffiedrinken, dan bent u hartelyk
 welkom

Wel zou ik graag even weten om hoe laat
 ik u verwachten kan. vlak voor de hoofd-
 ingang van 't station Holl. Spoor is een
 stopplaats van bus 25 (vroeger bus A), die u
 brengt naar 't eindpunt, Totzeterlaan Voorburg.
 Slaat u die laan, eigenlijk een straatje, in
 dan is de 1ste zijstraat aan uw linkerhand
 de Jac. Catsstr. Het is maar een 5 minuten
 loopen.

Met de meeste hoogachting,
 H. v. Helphien de Beer
 Brooshoofd.

KON. INSTITUUT
 VOOR TAAL-, LAND-
 EN VOLKENKUNDE
 Col. B. Brooshoofd no 5
 gen 4

Col. B. 2005 hoofd no 5
5m 5

Groning 19 April '67

Zeer goetke tijden herinnerings.

Ik verzend ik u het lijstje van de
stukken die ik u van mijn vader zoud.

Ik telefeondeerde u, omdat ik niet wist wat
over het door u te schrijven artikel. Ik
vroeg u destijds in welke quest u over mijn vaders
schrijven zoud, en u antwoordede me, dat u
dat nog niet precies wist, maar dat u hem
nog als een van de ethici, uit die bepaalde
periode, en dat u hem van een schiedkundige oud-
menschen als van Kol, v. Derenker, a. h. d. a. v. o. n.
enz. Dit gaf mij toen ik verhoorden dat
u in de allereerste plaats van schrijven over
zijn werk, als journalist, voorleek in die
periode over de ethische kaers, en ook eenige
tijns als schrijver. Daarom gaf ik u nu,
verdeeld mijn medewerking, mondeling
zoavel als dan ik zoud van mijn vaders
laken papieren. Maar nadat ik uw
boek gelezen heb en nadat ik van mijn
vaders hoorde over uw gesprekken met hem,
ben ik bang dat u in de allereerste plaats
een karakteristiek over mijn vader met gene.
Natuurlijk komt bij een beschrijving van

zijn figuur als hersen, ook zijn karakter en innerlijke drijfveren naar voren. Maar ik zou absoluut en tegen zijn dat zijn vader het object zou zijn van een te lichte, diep gevoelde karakterontleding, die u overblijft hoe eind en met talent zou geven, zoals u dat ook deed van de figuren in uw boek. Deze figuren kregen andere namen en werden onderdeel van een roman; hij zijn vader dat niet is gemaal zijn en vooral ook zijn talrijke nakomelingen als van de hele familie leden van beide zijden vind ik zijn werk en streven van belang en heerlijk als u daarvoor zou schrijven, maar de intieme familie verhouding en de innerlijke roerselen van zijn ziel zou ik niet graag als onderwerp van een artikel zien.
 Moest dit boek juist uw bedoeling zijn.
 Dan zou ik er toe willen ^{en} u te vragen het eenste artikel niet te schrijven.
 Ik hoop dat u dit met opvatting in de geest waarin ik u dit schrijf. ik bewonderde uw boek waarin vooral de verschillende personen als de spelers van het oude en mooie Indië zoo mooi en levend zijn op te tekenen. Vergeef een doekje die haar vader zeer liefhad, die sproong hem op die wijze aan de openbaarsheid prijs te geven.
 Met vriendelijke groeten van huis tot huis steeds gaarne uw J. Cox. Brooshoofd.

Politiek en journalistiek

1. Koloniale politiek van den heer Bremer
2. 1 nummer Tijdschrift De 20ste eeuw
3. Solosche Catechismus
4. De Ethische koers in de koloniale politiek
5. 50 stukks de Nederlanden.
6. De Kroniek
7. Nieuw Courant (kritiek)
8. 8 stukks Ernst en Recht
9. 1 Soerabajaas Handelsblad (afschied)
10. Memorie van de Vorstaand in Indië
11. Daendels en t. Kentz (overdruk Beweging)
12. Bloedarmoede
13. Schandgeld
14. Sprengert, bijk. en. Rees
15. Middelpunt stielende manne (overdruk "Locomotief")
16. Neredienster
17. Wetgeving Openbare Werken
18. Twee kronen
19. Lombok 5 hrs
20. Minakassa Ind. Kroniek 4 hrs
21. Brengers uit mars 4 hrs
22. t. Dutken in Bantam
24. De redding van Indië en Telegraaf
25. hoe Indië niet gered wordt.
26. van Beenhrenk 1 Vaderland

1. Lina Blond
2. Gedachtenboek van Leiden Hogeschool
3. Belast
4. De atjak oorlog
5. Herinneringen in Proza en Poëzie
6. Jan, Piter en Paus te Parijs
7. Academische Dissolutie Kieuws
8. Generale Biecht
9. Beijis, meisje komt uit
10. De Koude Neus van den heer Putter
11. Inolukherreis in Vogelvlucht.
12. Rollog Samarangse Stadsschauburg
13. Waupis Mary
14. Gedachtenboek
15. In memoria (Noll. en Indisch)

Amsterdam, 20 april 1957.

at. Brouwerhoff no 5-
an 4

Zeer geachte mevrouw Cox,

Ik dacht wel een brief van u te zullen ontvangen na het telefoongesprek dat zó lang duurde, dat het abrupt moest worden afgesproken. Het spijt me dat ik juist door mijn roman- enige ongerustheid bij u heb gewekt. Ik zal trachten iets van die ongerustheid weg te halen.

Laat ik vooropstellen dat ik eigenlijk nog geen enkel idee heb van hoe mijn artikel over uw vader zal uitvallen. Ik heb me (voor mezelf) nog nergens aan gebonden. De reden is vooral dat ik nog zo weinig van hem heb kunnen lezen. Daardoor misschien is in de gesprekken met u en uw zuster de nadruk mogelijk gevallen op het persoonlijke, op het anecdotische, op het 'karakter'. Maar hierover straks nader.

En verder: er bestaat een essentieel verschil tussen een roman en een biografie. Mijn roman is zelfs geen verkapt biografie, zoals u vermoedelijk toch denkt. Ik kan u de verzekering geven dat voor mijn figuren soms wel modellen zijn aan te wijzen, maar in verschillende gevallen ook niet. Maar zelfs in de gevallen waarin ik van een 'model' ben uitgegaan, zijn de figuren anders geworden dan ze in werkelijkheid zijn. Echte portretten zijn er niet bij. Soms is een enkele karakteristiek voor mij aanleiding geweest een hele figuur uit te bouwen tot een 'karakter' (bijv. Oom Tjen). Ik ken hem eigenlijk alleen maar uit enkele verhalen van mijn moeder. Dubekart, Rienkie, Kitty en John zijn gewoon 'uit de lucht gegrepen'. Van een meisje als Riekie ken ik alleen het type. Zelfs mijn gevoel tegenover dit type is fictief en dat is ook merkbaar vind ik achteraf. De landhuizen, de tuinen, de landschappen, de bergen, de geuren zelfs; bestaan in deze vorm niet. Ze zijn omgevormde werkelijkheid. Ik heb dit eens in een lezing in Den Haag uitvoerig uiteengezet. Mijn boek is geen familiechroniek, maar een roman in de vorm van een kroniek. Het omgekeerde dus van wat men meestal doet.

Een biografie is totaal iets anders. Het uitgangspunt ligt trouwens elders. In mijn roman lag dit bij mijzelf (in zekere zin is mijn boek een auto-biografie en eigenlijk vóór alles) in een biografie komt dit op de figuur te liggen. Deze is gebonden aan feiten en laat geen speling aan de verbeelding. Wel gaat er natuurlijk een relatie ontstaan tussen de biograaf en de figuur die beschreven wordt. Maar deze relatie lijkt mij onontbeerlijk voor een levende biografie. Als ik alleen maar over de 'betekenis' van uw vader zou schrijven als journalist, als voorloper en voorvechter van de 'ethische koers' in de koloniale politiek, dan zou ik een kartonnen figuur maken. En dat zal toch zeker niet de wens van u of uw zuster zijn. Zulke biografieën zijn overbodig lijkt me; dan kunnen we beter het artikel uit Onze Eeuw afdrucken. Wat heb ik en wat heeft u eraan als ik uw vader alleen maar literair-historisch zou situeren en in verband zou brengen met de ethische richting. Die ethische koers was toch op het terrein van de politiek een persoonlijke belevenis voor hem en houdt toch verband met zijn temperament, zijn levensbeschouwing, ook met zijn verlies van een transcendentiaal geloof. Vandaar natuurlijk zijn geloof aan de Mens, aan de menselijke goedheid. Dit was de grote drijfveer in zijn leven

13

de motor voor al zijn handelen en schrijven. Maar gelukkig -in mijn ogen- was hij geen stenen man. Zijn dadendrang wordt doorkruist door het verlamdend gevoel dat er geen vrije wil bestaat. Het is de 'tragediek' van een heel tijdvak! Het is het probleem van het fin de siècle! Het siert hem dat hij als denkend en voelend mens zich altijd reken-schap gegeven heeft van zijn daden. Dat hij nooit nagelaten heeft in zijn binnenste te kijken. Dat hij misschien weleens -toen alles hem tegenzat: ziekte, zorgen, ouder worden - het gevoel kreeg in een afgrond te kijken, wel, ik moet zeggen, dit maakt hem juist voor men-selijk een sympathiek.

Maar laat ik niet weer de indruk wekken dat de 'karakterschets' centraal zal komen te liggen, maar ik kan zijn betekenis als journalist en schrij-ver niet schetsen zonder zijn persoonlijkheid erin te betrekken. Omge-keerd dus. Dat ik met u en uw zuster meer over zijn karakter kwam te spreken, dat spreekt immers vanzelf en dat ligt voor de hand. De rest haal ik wel uit de geschriften, maar niet die persoonlijke details. U bent vooral wat huiverig voor een te sterke nadruk op de laatste periode van zijn leven. Welnu, ik kan u hierop antwoorden: een biogra-fie schrijven betekent ook het leggen van accenten. Ik behoef vol-strekt niet het accent op de latere periode te leggen; een enkele aan-duiding zou voldoende zijn. Dit is een zaak van tact, reserve en pudeur. Ik geloof wel, dat ik deze eigenschappen bezit. Bovendien heb ik u en uw zuster de verzekering gegeven dat ik geen letter zal publiceren zonder uw goedkeuring. U hebt mij een zeker vertrouwen geschonken en ik zal dit heus niet misbruiken - vooral niet waar het intieme details be-treft. Om maar één ding te noemen: u heeft mij verteld dat hij in Oud-Rozenburg verpleegd is geweest. Zo'n detail zou ik zeker niet noemen.

Ik kan nog altijd handhaven wat ik in mijn eerste brief schreef. Ik wil hem in de eerste plaats zien als één der allereersten die de ethische koers voorstond, die hijzelf formuleerde. Als geboren journa-list formuleerde hij, registreerde hij wat in verschillende kringen leefde: de wens tot een andere verhouding te komen tot Indië en de In-lander, de wens het koloniaal bestel anders te grondvesten. Maar dit streven, deze impulsen zijn niet los te maken van zijn karakter, ook niet los te maken van zijn levensbeschouwing, van zijn jeugd, van zijn persoonlijke problematiek. Ik maak het laatste dus dienstbaar aan het

eerste. Ik ken de reserve wel van u tegenover de vreemde die ik voor u toch ben. Ik zou hem ook hebben tegenover anderen waar het mijn vader betref, en dan moet ik hem ook bij anderen respecteren. En dat zal ik ook. Ik heb bovendien heus wel begrepen, dat u tegenover de vrijheid van een reserve hebt behouden; dat spreekt vanzelf. Ik vraag u er verder niet naar. Wel zou ik nu meer van zijn ouders willen weten. Uit welk milieu kwam hij. Christelijk - Calvinistisch? Vandaar 'de diepe weemoed der zonde, der verloren reishouding', zoals hij het zelf uitdrukt. Maar dit pleit toch allemaal voor hem. Dit verklaart de donkere onderstroom in zijn karakter, maar dit bepaalt toch tegelijk zijn karaktergrootheid. Wat zouden de familieleden hiervan niet mogen begrijpen? Maar als u er bezwaar tegen zou maken, zou ik zelfs dit punt niet aanroeren. Hoe mijn studie ook uitvoelt, de ondertoon zal toch die van sympathie, begrip en zelfs in zekere zin van affiniteit zijn. Hij is voor mij een man met overwegend aantrekkelijke kanten (zijn rechtschapenheid, zijn 'fatsamenlijkheid', waar iedereen over spreekt) en aan de andere kant begrijp ik heel goed zijn driftigheid, zijn spijt erna, zijn bereidheid om schuld te erkennen, de tweespalt in hem tussen wil en lot.

14

En maar al te goed misschien! Een werkelijk begrip -op grond van affiniteit en sympathie- is een groter eerbewijs aan de persoon dan alle fanfares. Ik verkeer op het ogenblik in het stadium dat ik wel de sym-pathie bezit, maar nog niet het volledige begrip. Daarnaast zoek ik in wat hij geschreven heeft en daarnaar heb ik gezocht op een ander terrein toen ik met u en uw zuster sprak.

U kunt van mijn kant rekenen op een uiterste aan discretie en pudeur, maar leg mij niet al te hadrukkelijk beperkingen op - op straffe van een gelegenheidsstukje bestaande uit dode letters. Laat u voorlopig de mededeling voldoende zijn, dat sympathie voor de figuur van uw vader de grondtoon van mijn artikel zal zijn, hoe het ook zal uitvallen.

Het is jammer dat wij zover van elkaar af wonen; ik zou u dit allemaal nog beter mondeling kunnen uitleggen. Maar misschien komt die gelegenheid wel.

Ik ben zeer benieuwd naar uw reactie.

met vriendelijke groeten ook aan uw man (ook namens mijn vrouw die uiter-aard met mijn ervaringen meeleeft).

uw dw.

KON. INSTITUUT
VOOR TAAL, LAND-
EN VOLKENKUNDE

col. Brouns hoofdm. 5
jan. 9.

R. Nieuwenhuys.-

Col. B. was heeft no 8 Groningen 5 Mei 1957.
om 10

15

Zeer geachte mijnheer heerwerdheer
u hebt natuurlijk welkomen gelijk in alles
wat u mij schreef. En zijn free dusjes die make,
dat ik telkens in twijfel ben, twee dusjes die
tegenover elkaar staan. Aan de eene kant de
blijdschap dat aan een fejuer als mijn vader
die een leven had zo' vol werkzaamheid voor
anderen, zonder eenige gedachte aan zich zelf
een zeker recht zal worden gedaan, en aan de
andere kant, de straan, om hem, met zijn
diep innerlijk leven, zijn heilige gevoelens en
lebensstellingen, zijn stralende vrolijkheid en
levenslust en zijn neerslachtigheid daarheen
over, zijn hele zo minig geliefde persoonlijkheid
aan de openbaarheid prijs te geven. Daarbij
kond dat hij zelf zo wars was van persoon-
lijke publicaties, heeft niet geïnteresseerdheid
geen portretten in kranten bilde, ons al als
kinderen voorkield dat talrijke onder de zaak
grijp waeromse je bekijg was en de personen
peking toe deed.

Toen ik von teerst met u in contact kwam
overheerschte it eerste gevoel bij mij en was ik
overdeeld blij met uw waergenomen taal,
maar daarna moest ik en telkens aandenken

Col. Brouwerhoff no 5
Jan. 11

Zaken vraag.
 Met zijn ouders en jeugd. omgeving bekeft, zijn
 ouders waren nimmer godsdienstig, inder
 nimmerheid toen reeds bestond. Zijn vader
 stierf op 34 jarige leeftijd en heeft hij dus legiti-
 miteit niet gekend. Zijn moeder was vrouw
 en na haar dood schreef een doopboek over
 haar. Zij was zeer beuind om haar opgevoer-
 de geest en algemene menselijkheid. Zij
 las en dacht veel, ook over sociale toestanden
 mistoekomst zij vaak donker uitzag. Vor-
 rijk hiervoor hield zij de kerk's gebrek
 aan godsdienst. Zij was zeer berieft en
 had daarbij een onverwachtbare vertrouwen
 op God en zijne voortienigheid. Tot het
 laatste toe levenslustig, was zij drie dagen
 vóór haar dood nog op het concert om het
 koor van Daniël de Lange te horen. De
 laatste dagen was zij buiten bevoegdheid.
 Zij liet een grote pleegde achter, en was
 een voorbeeld van allen".

Mijn vader was dol op zijn moeder. Het
 haar dagboek licht zij een volijke levens-
 lustige vrouw, die vaak reist in Nederland,
 vele loge's en bezochters heeft en van wie
 iedereen eerbied heeft. Calvinistisch was
 zij zeer zeker niet en ook mijn vaders luster

of zij wel in zijn geest handelden met deze ju-
 stitiek. Ik heb las nog eens de levensbeschrijving
 van mijnoom Prof. Buijthoven die twee jaar geleden
 verscheen, en die eigenlijk geheel aan zijn werken
 schappelijke arbeid was gewijd, met bijna
 geen persoonlijke accenten. Maar ja, u hebt
 natuurlijk gelijk dat u geen "kastouwen figuur"
 wilt geven, maar een levende persoonlijkheid,
 een mens, met al zijn facetten.

Ik was blij te lezen dat u zijn geloof aan de
 mens, aan de menselijke godheid, als zijn
 grootste drijfveer ziet. u ziet dat volkomen
 juist. ook zijn persoonlijke relaties kwamen
 dat Werk naar voren. Hij was dan vooral
 achterdochtig, in zijn houding tegenover ons,
 kinderen, ook vol vertrouwen op onze goede
 eigenschappen en bedoelingen.

"Nog graag zou ik in de loop van uw werk nog
 eens met u van gedachten wisselen. Wij kunnen
 men wel eens naar de 'dams' komen, doen dat
 wel eens meer, komen ook wel eens een paar
 dagen in den Haag, en zouden u dan kunnen
 ontmoeten. Ik vertrouw ook volledig op
 uw tact, reserve, discretie en pudeur. Zoals
 u mij schreef. Eerst langzamer hand ben
 ik gaan beseffen dat de taak die een
 biografist of historicus, zoo verantwoordelijk
 is en van hem het uiterste van deze vier

mijn tante Kamaker en tantes en hun gezin,
 Wen, waren dit helemaal niet. mijn tante
 Kamaker heeft een boek geschreven, "de Van
 Esperens" dat helemaal handelt over haar
 onderlijke omgenging in Giassendans. Ik zal
 proberen dit boek te herbergen.

Ik had u al veel eerder willen antwoorden,
 maar met de Daastacautie was ons huis vol
 hier liggende kleinkinderen en daarna
 hadden wij nog andere loge's. Vergeef mij dat
 ik u zoo lang liet wachten.
 Uw boek gaat van hand tot hand; mijn
 schoondochter, in Indië opgegroeid, zeide
 dat de ontroering haar te machtig werd
 bij het lezen van de dagen en nachten op Hland
 Aens Sophie en Jien pas getrouwd waren.
 Met vriendelijke groeten van huis tot huis
 gaarne uwe
 J. Cox. Brooshoofd.

Mevr Cox

Beiden 9 Mei '11

Zeer geachte mijnheer, hieuvriend
 Hartelijk dank voor uw betreding over
 Rouffaer, die ik met grote belangstelling las.
 Wilt u die peeskeng hebben? Mag ik de dan
 nog een handje over mijn man en mijn zoons
 bijlaten lezen?

Ik hield u ook speciaal op om u te
 zeggen dat ik geweten had van uw boek
 tussen twee vaderlanden; nu juist egyptisch
 over een artikel over mijn vader. In ons
 gesprek kwam 't daar natuurlijk toch over
 en natuurlijk zou ik 't heerlijk vinden
 als op mijn sterfdag 14 Augustus o. s. een
 artikel van uw hand in 't Vaderland be-
 scheep. Juist nu, nu wij zo geheel van Indië
 zijn los gesneden, verdiep ik mij meer steeds
 meer in het oude Indië en de gehele koloniale
 geschiedenis. Het een langer artikel in
 een tijdschrift eind van dit jaar (welk?)
 zouden wij natuurlijk ook heel blij zijn.
 Ik weet dat in 1905 het sepien over hem schreef
 in ik weet, de Holl. Lelie? Nu al deze
 jaren en na veel lectuur bekent mijn vader's
 figuur zich steeds scherper voor mij af,
 en zijt mijn benoudering, voor heel 't tijt

overvloedige verkracht en zijn absolute
 eerlijkheid; zoals Hobbes bij zijn dood
 schreef, kwam hij op 1000 „een herteve en ge-“
 dauwde samenleving en heeft hij een
 schitterende strijd getreden.”

Ik koekt „Balans en Beleid“ en loop
 bezijner tijd ook het fotoboek aan de
 Schaffey, dat zeker een prachtig werk zal
 zijn. Mijn man en ik zouden het erg op
 prijs stellen en mogelijk te speken, als
 we eens in Post. Teld bent, hel ons
 dan eens op, dan komen we met de auto een
 keer te toe.

Met nogmaals mijn dank en v. g. groet
 ook ten mijn man
 enre J. Cox. Brooshooff